

charles BUKOWSKI

[o psaní]

1.
VYDÁNÍ

argo

CHARLES BUKOWSKI

[o psaní] - - - - -

Buk

charles bukowski

[o psaní]

s fotografiemi Lindy Lee Bukowské

uspořádal Abel Debritto

přeložil Vít Penkala

argo

Czech edition © Argo, 2017

On Writing by Charles Bukowski

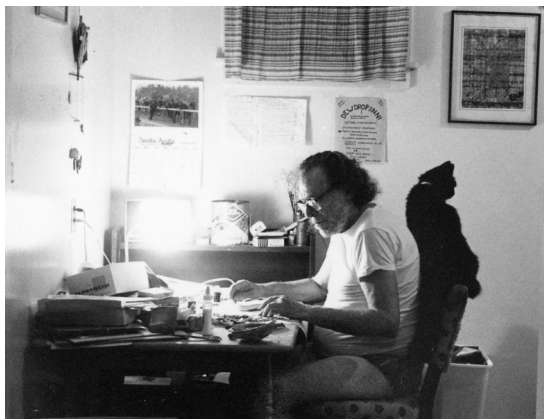
Copyright © 2015 by Linda Lee Bukowski

Photographs courtesy of Linda Lee Bukowski

Translation © Vít Penkala, 2017

ISBN 978-80-257-2356-2 (váz.)

ISBN 978-80-257-2480-4 (e-kniha)

Věrně přetisknout dopisy Charlese Bukowského je vysloveně nemožné, protože velké množství z nich bohatě vyzdobil kresbami a čmáranicemi. Krom toho byla jeho korespondence z let 1945–1954 psaná rukou a nedá se tu náležitě reprodukovat. Shodou okolností jde o jeho neslavnou opileckou dekádu, ke které se váže jeho zavádějící tvrzení, že vůbec nepsal: jako by snad všechny rukopisné materiály byly pominutelné. Pár výrazných dopisů jsme tu nicméně otiskli jako faksimile, aby na čtenáře zapůsobily tak, jak Bukowski zamýšlel.

Aby se co nejvíce uchoval specifický charakter jeho dopisů, byly ediční zásahy omezeny na minimum. Jeho interpunkce byla sice poměrně náležitá, ovšem pravopis spíš nevyzpytatelný, což sám přiznával. V tomto souboru jsme bez dalšího komentáře opravili nezáměrné překlepy; ty úmyslné jsme ponechali ve snaze co nejlépe uchovat jeho hlas. Vypustili jsme pozdravy a rozloučení, které byly většinou dost podobné. Bukowski byl velmi plodný dopisovatel, jeho dopisy bývaly dlouhé a rozebíral v nich témata, která nesouvisela se spisovatelským řemeslem. Pokud tedy editor něco vypouští, je to označeno [...]. V závorkách jsou rovněž redakční doplnění textu. Bukowski ke zvýraznění

používal VELKÁ PÍSMENA; v této knize jsme je nahradili kurzivou, pokud šlo o názvy knih, a uvozovkami, pokud šlo o názvy básní a povídek. Sjednotili jsme také psaní dat a titulů. Až na tyto nemnohé redakční změny tiskneme Bukowského dopisy tak, jak je napsal.

[1945] -----

*Hallie Burnettová byla jednou z vydavatelů časopisu Story,
ve kterém v roce 1944 Bukowskému poprvé něco otiskli.*

**[Hallie Burnettové]
Konec října 1945**

Dostal jsem vaše odmítnutí „Whitmana: Jeho poezie a prózy“;
a s ním i neformální komentáře vašich lektorů rukopisů.

To vypadá jako příjemná záležitost.

Kdybyste někdy potřebovala dalšího lektora rukopisů, tak se
prosím vás ozvěte. Nemůžu nikde narazit na pořádnou práci,
takže bych to třeba zkusil u vás.

[1946] -----

[Caresse Crosbyvé]

9. října 1946

PHILA, PA
OCT. 9, 1946

DEAR MRS. CROSBY:

I WAS WORKING IN
A PICTURE FRAME
FACTORY

AND DRINKING,
WHEN YOU ACCEPTED
ONE OF MY STORIES

IN THE LETTER
YOU SAID, IT
"WAS PUZZLING
AND PROFOUND.

I LOST MY JOB,

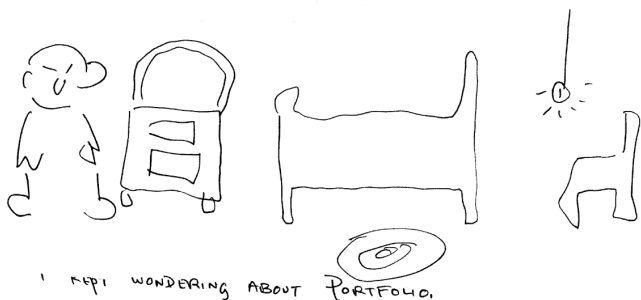

MY FATHER BOUGHT
ME A NEW SUIT
AND SHIPPED ME
TO PHILADELPHIA

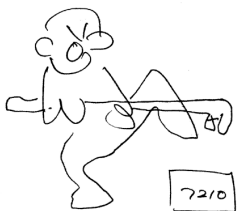

I LIVED ON SOCIAL
SECURITY, HAD TOO
MUCH TIME TO THINK
AND DRINK -

CHARLES BUKOWSKI (to psan[?])

I WROTE DIVERS CONTUMELIOUS
NOTES, LOOKING UP FRENCH WORDS
IN THE BACK OF MY DICTIONARY.
I WANTED A COPY OF PORTFOLIO,
WITH MY STORY IN IT. I HAD
THE CRAZY BLUES, THE SUICIDIAL
MANIA, THE WINE DREAMS. I NEEDED
A SPIRITUAL LIFT. I WAS
ENTHUSIASTIC IN MY DEMANDS.
AFTER SEVERAL INTERCHANGES, I GOT IT
(PORTFOLIO)

I AM NOW WORKING
IN A TOOL WAREHOUSE -

Vážená paní Crosbyová,

Pracoval jsem v továrně na rámy
a pil, když jste přijali mou povídku.

Psala jste mi, že je „matoucí a hluboká“.

O práci jsem přišel,

otec mi koupil oblek a poslal mě do Filadelfie.

Byl jsem na podpoře a měl až moc času na přemýšlení a pití -
pořád jsem myslel na *Portfolio*.

YET I KEEP WONDERING. WHERE ARE THOSE STORIES AND SKETCHES I SENT HER IN MARCH 1946? IS SHE ANGRY? IS THIS HER REVENGE? DID SHE BURN MY THINGS? DID SHE MAKE THE PAGES INTO PAPER BOATS FOR THE BATHTUB? OR DOES HENRY MILLER SLEEP WITH THEM UNDER HIS MATTRESS?

I CAN WAIT NO LONGER.
IF I RECEIVE NO ANSWER, I'LL HAVE MY ANSWER,

TRULY,
Charles Bukowski
603 N. 17 TH. ST.
PHILA, 30, PA.

Psal jsem různé urážlivé vzkazy, hledal jsem si ve slovníku francouzská slovíčka, toužil po výtisku *Portfolio* s mojí povídkou. Měl jsem šílený blues, sebevražednou mánii, ovíněný sny. Potřeboval jsem duchovně pozvednout. Neúnavně jsem se toho dožadoval, a po několika výměnách jsem ho dostal (*Portfolio*).

Ted' dělám ve skladu nářadí
a piju.

Ale pořád si říkám: kam se poděly ty povídky a kresby, co jsem jí poslal v březnu 1946? Zlobí se na mě? Je tohle její pomsta? Spálila moje věci? Poskládala si z těch stránek papírové lodičky do vany? Anebo je má Henry Miller pod matrací a spí na nich?

Už nemůžu dál čekat.

Když od vás nedostanu odpověď, bude to taky odpověď.

S úctou

Charles Bukowski

603 N. 17 TH. ST.

Filadelfie 30, Pensylvánie.

[Caresse Crosbyové]

Listopad 1946

Musím vám znova napsat, jak mě nadchlo, když jsem dostal tu nádhernou fotku – z Říma 1946 – a váš vzkaz. Pokud jde o ty ztracené rukopisy – vem je čert – stejně nestály za moc – možná snad ty běsný skici, co jsem nadělal v Los Angeles, když jsem se nechal živit od našich. Ale takový věci házet kočkám: jsem básník aj.

Jsem rozklepaný z pití – dal jsem pryč psací stroj. Cha, ale pořád svoje věci píšu ručně inkoustem tiskacím písmem. Povedlo se mi udat tři slušné povídky a čtyři ne moc dobré básně do *Matrixu*, trochu staromódního filadelfského „malého časopisu“.

Na to, abych se za vámi rozjel stopem do Washingtonu, jsem vážně moc nervózní osoba. Rozsypal bych se na všemožný kvartální kousky. Ale vážně děkuju. Jste hrozně milá, fakt.

Možná vám co nevidět něco pošlu, ale nebude to záhy. Ať už to znamená, co chce.

[Whitu Burnettovi]

27. dubna 1947

Děkuju za vzkaz.

Myslím, že román bych nezvládl – nemám tu potřebu, i když o tom přemýšlím a jednou to třeba zkusím. *Blahoslavený faktótum* se to bude jmenovat a bude o dělníkovi ze společenský spodiny, o fabrikách a městech a odvaze a ošklivosti a pijáctví. Ale myslím, že kdybych to napsal teď, nestálo by to za moc. Musím to pořádně promyslet. Krom toho mám teď tolik osobních starostí, že nejsem v stavu podívat se do zrcadla, natož se pustit do knížky. Ale váš zájem mě překvapil a potěšil.

Perokresby bez příběhů teď zrovna žádné nemám. V *Matrixu* otiskli tu jedinou, kterou jsem tak udělal.

Svět poslední dobou bere chudáka Charlese pěkně u huby a ze spisovatele toho moc nezbylo, White. Takže bylo sakra fajn, že jste se ozval.

[1953]-----

[Caresse Crosbyvé]

7. srpna 1953

8-7-53

Hello Mrs. Crosby:

Saw in book review (never really read one, but) your name, "Pail Press."

You printed me sometime back in "Portfolio", one of the earliest (1946 or so?). Well, one time come into town off long drunk, forced to live with parents during feeble time. Thing is, parents read story ("20 TANKS FROM KASSADOWN") and burnt whole damn "Portfolio". Man, no longer have copy.

Only piece missing from my few published works. If you have an extra copy ??? (and I don't see why in the hell you should ~~have~~ have) it would do me a lot of good if you would ship it to me.

CHARLES BUKOWSKI [o psaní]